

Посоченият параграф 1 предвижда също, че обработката на данните, които се съдържат в този регистър, по-специално, основните данни, посочени в член 16, параграф 2, се извършва под надзора на органа на публичната власт, определен за тази цел. Всички компетентни органи на въпросната държава членка имат достъп до съответните данни.

От отговора на Португалската държава на допълнителното мотивирано становище става ясно, че португалската администрация все още не е постигнала съгласие между трите участващи в системата национални органа, които са Националният орган за безопасност на движението по пътищата, Националният орган в областта на условията на труд и Генералната дирекция на съдебната администрация.

При тези обстоятелства не само няма национален регистър, но и продължават да съществуват отделните регистри на трите национални органа, като въпросните данни не са достъпни за компетентните органи на Португалската държава.

Поради това Португалската държава не е изпълнила задълженията си по член 16, параграф 1 от Регламент № 1071/2009.

В съответствие с член 16, параграф 5 от Регламент № 1071/2009 държавите членки вземат всички необходими мерки за осигуряване на взаимно свързване и достъп до националните електронни регистри в Съюза.

Като се има предвид, че дори не разполага с национален регистър, португалската администрация не е взела всички необходими мерки за взаимно свързване на националния регистър, с какъвто не разполага, с другите национални регистри.

Следва, че Португалската държава не е изпълнила задълженията си по член 16, параграф 5 от Регламент № 1071/2009.

⁽¹⁾ ОВ L 300, стр. 51.

Преюдициално запитване от Tribunal administratif de Melun (Франция), постъпило на 11 ноември 2015 г. — Glencore Céréales France/Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

(Дело C-584/15)

(2016/C 038/43)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal administratif de Melun

Страни в главното производство

Жалбоподател: Glencore Céréales France

Отговорник: Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

Преюдициални въпроси

- 1) Може ли въз основа на решението от 9 март 2012 г. по дело C-564/10, Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung срещу Pfeifer & Langen KG да се направи извод, че член 3 от Регламент № 2988/95 ⁽¹⁾, с който се определя общностният давностен режим, е приложим по отношение на мерки за събиране на лихвите, дължими на основание член 52 от Регламент (ЕО) № 800/1999 ⁽²⁾ и член 5а от Регламент (ЕО) № 770/96 ⁽³⁾?
- 2) Трябва ли да се счита, че по естеството си вземането за лихвите произтича от „продължаваща или повторно извършена“ нередност, която приключва в деня на плащането на главницата, като така се отлага за тази дата началото на давностния срок за това вземане?
- 3) В случай на отрицателен отговор на въпрос 2) трябва ли за начало на давностния срок да се приеме денят на възникване на нередността, довела до възникването на вземането за главницата, или пък за начало на този срок трябва да се смята само денят на изплащане на помощта или на освобождаване на гаранцията, от който момент започват да се изчисляват посочените лихви?

- 4) Трябва ли за целите на прилагането на определените с Регламент № 2988/95 правила за давността да се приеме, че всяко действие, което прекъсва давностния срок за главницата, прекъсва и давностния срок, който тече по отношение на лихвите, дори ако същите не са посочени в съответния акт, прекъсващ давностния срок за главницата?
- 5) Налице ли е погасяване по давност при изтичане на максималния срок, предвиден в член 3, параграф 1, четвърта алинея от Регламент № 2988/95, ако в този срок разплащателната агенция иска връщането на недължимо изплатената помощ, без да иска едновременно с това плащане на лихвите?
- 6) Може ли по силата на дерогацията по член 3, параграф 3 от Регламент № 2988/95 петгодишният общ давностен срок, въведен в националното право в член 2224 от Гражданския кодекс със Закон № 2008-561 от 17 юни 2008 г., да е заменил — що се отнася до давностните срокове, които все още не са изтекли към датата на влизане в сила на този закон — четиригодишния давностен срок, предвиден с посочения регламент?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 година относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности (ОВ L 312, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 1, стр. 166).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 800/1999 на Комисията от 15 април 1999 година за установяване на общи подробни правила за прилагане на режима на възстановяванията при износ на земеделски продукти (ОВ L 102, стр. 11; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 27, стр. 187).

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 770/96 на Комисията от 26 април 1996 година за изменение на Регламент (ЕИО) № 3002/92 относно определяне на общи подробни правила за проверка на употребата и/или предназначението на продукти, които произхождат от интервенционните запаси (ОВ L 104, стр. 13; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 8, стр. 215).

**Преюдициално запитване от Tribunal de première instance de Bruxelles (Белгия), постъпило на
12 ноември 2015 г. — Raffinerie Tirlemontoise SA/État belge**

(Дело C-585/15)

(2016/C 038/44)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal de première instance de Bruxelles

Страни в главното производство

Ищец: Raffinerie Tirlemontoise SA

Ответник: État belge

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 33, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 2038/1999 на Съвета от 13 септември 1999 година относно общата организация на пазарите в сектора на захарта ⁽¹⁾, особено предвид решението от 27 септември 2012 г., Zuckerfabrick Jülich (C-113/10, C-147/10 и C-234/10), да се тълкува в смисъл, че за целите на изчисляване на средната загуба за всички категории изнесена захар сумата на действителните разходи следва да се раздели на сумата на изнесените количества, независимо дали действително са били изплатени възстановявания за тези количества?
- 2) Трябва ли член 33, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 2038/1999 на Съвета от 13 септември 1999 година относно общата организация на пазарите в сектора на захарта, особено предвид решението от 27 септември 2012 г., Zuckerfabrick Jülich (C-113/10, C-147/10 и C-234/10), да се тълкува в смисъл, че пренасанията, които трябва да се вземат предвид (като дебит или кредит) при определянето на общата сума на налозите върху производството, следва да се изчислят, като за всички категории изнесена захар сумата на действителните разходи се раздели на сумата на реално изнесените количества, независимо дали действително са били изплатени възстановявания за тези количества?